

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I. Č.**, bytom K., v dovolacom konaní právne zastúpený JUDr. J. S., advokát A., IČO: X.X., so sídlom Ž., proti odporcovi: **V.**, IČO: X.X., so sídlom B., **o určenie neplatnosti právneho úkonu a o porušenie práva na rovnaké zaobchádzanie**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 16C/154/2007, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu Bratislava z 07. apríla 2010 sp.zn. 2Co/38/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva..

O d v ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 10. novembra 2008, č.k. 16C/154/2007-437 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu daný navrhovateľovi odporcom - „Neuspokojivé plnenie pracovných úloh - výzva na odstránenie nedostatkov zo dňa 12. 6. 2007 " a zároveň určenia, že odporca porušil právo navrhovateľa na rovnaké zaobchádzanie v porovnaní s ostatnými zamestnancami tým, že mu od 23. 5. 2007 nariad'oval úlohy, ktoré ostatným zamestnancom nariad'ované neboli. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal i na výpovede svedkov, vypočutých v priebehu konania, z ktorých mal za preukázané, že úlohy, ktoré boli zadávané navrhovateľovi dostávali i ostatní zamestnanci odporcu a postup, ktorý odporca zvolil, je štandardný. Rovnako súd prvého stupňa nezistil, že by úlohy zadané navrhovateľovi boli postihom (škandalóznym výkonom práva) zo strany odporcu voči navrhovateľovi. Zamietnutie návrhu odôvodnil súd prvého stupňa ďalej tým, že navrhovateľ nebol odporcom v pracovnoprávnom vzťahu diskriminovaný zo žiadneho zákonného dôvodu uvedeného v ust. § 6 ods. antidiskriminačného zákona ako i nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie

navrhovateľa v konaní z dôvodu, že súd môže návrhu vyhovieť iba v tom prípade, ak sa v priebehu konania preukáže, že navrhovateľovi patrí návrhom uplatňované hmotné právo alebo ochrana oprávneného záujmu a odporca je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. V konaní mal však za preukázané, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu skončil dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 18. 7. 2008 a navrhovateľ v čase rozhodovania súdu o nároku uplatneným návrhom, už nebol zamestnancom odporcu, a preto v priebehu konania stratil aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko Zákonník práce i antidiskriminačný zákon vo svojich ustanoveniach zakotvuje zákaz diskriminácie zamestnávateľa iba voči zamestnancom. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 151 ods. 3 O. s. p. a vecne tým, že o ich náhrade rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 7. apríla 2010 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ v ktorom namietal že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to že konkrétne došlo k porušeniu ustanovení O.s.p. o dokazovaní a to tým že súd nezistoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci aj napriek tomu že boli navrhovateľom tvrdené a na ich preukázanie boli navrhovateľom navrhnuté dôkazy, zároveň namietal že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

Odporca sa navrhol dovolanie navrhovateľa zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu. Keďže konanie o každom mimoriadnom opravnom

prostriedku má vždy znak výnimočnosti, rámec možného prieskumu obmedzuje zákon len na taxatívne ustanovené dôvody prípustnosti konania o mimoriadnom opravnom prostriedku.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť dovolania žalobcu v danom prípade nemožno vyvodiť z vyššie uvedených ustanovení, lebo napadnutý rozsudok nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), a v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na to by dovolanie navrhovateľa mohlo byť procesne prípustné, len ak by napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom závažnou procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné. Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Obdobne tieto závery platia i pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (por. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001, sp. zn. 2 Cdo 50/2002). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (por. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pretože (ani prípadným) nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (por. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005, sp. zn. 4 Cdo 165/2003). I keby podľa názoru dovolateľa (vychádzajúc z obsahu dovolania – por. ustanovenie § 41 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený) išlo o nesprávne právne posúdenie veci (dovolací súd z tohto aspektu vec neposudzoval), táto skutočnosť by

mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. Keďže dovolanie žalovaného nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však odporcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie tejto povinnosti (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 18. augusta 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta